

[N. Neergaard.]

Finansminister jo i sin Forelæggelsestale, og jeg skal ikke trætte med at gentage, hvad han dér udførligt fremstillede, hvad det er for Kategorier, som man saaledes har behandlet efter et ganske bestemt Skema, idet man har taget 5 pCt. eller 10 pCt. fra dem. Det var, som man vil erindre, saadanne Udgifter som — jeg nævner eksempelvis — Honorartillæg, Repræsentations- og Bestillingstillæg, Medhjælpssummer, Kontorhold, Understøttelser til forskellige Institutioner o. s. v. For noget af dette kræves der Hjemmel i Lovgivningen. Jeg skal senere komme tilbage til det for Forsvarsudgifterne, men ogsaa visse Udgifter til Tjenestemænd, Dagpenge, Natpenge etc., som er fastsat med bestemte Summer i Tjenestemandsløven, og for hvilke Tjenestemandsløven ikke giver nogen Regulering, kan den højtærede Finansminister ikke nedsætte uden at have en Hjemmel paa Normeringsloven, og denne Hjemmel vil den højtærede Minister jo søge.

Hvor meget andrager nu disse egentlige Nedsættelser, det vil sige dem, som det kan være berettiget at opføre paa en Finanslov? Det ser jo saa straalende ud med de 42 Mill. Kr.s Nedsættelse: ca. 36 Mill. Kr. paa Driftsbudgettets Udgiftsside og ca. 6 Mill. Kr. paa dets Indtægtsside; men disse Tal giver, som den højtærede Minister allerede i sin Forelæggelsestale delvis har antydnet, ingeniunde Maalestokken for, hvad de egentlige Besparelser andrager.

Der er for det første de 10 Mill. Kr., som Udgiftsbudgettet formindskes med derved, at der i Aar ikke saaledes som forrige Aar gives noget ekstraordinært Tilskud til Kommunerne. Det kan jo ikke regnes for en Besparelse. Dernæst kommer de 10 Mill. Kr. paa de militære Ministerier. Det er en saare uheldig Praksis, som den højtærede Finansminister her er slaaet ind paa, som han gentager Aar efter Aar, endskønt han, synes jeg, ikke har haft megen Glæde af det hidindtil, dette at opføre Udgiftsbesparelser paa Finansloven, som han ikke kan gennemføre paa Finansloven, men kun paa særlig Lov, og hvor han ved af Erfaring, at denne særlige Lov ikke vil finde Rigsdagens Billigelse. Det er en overordentlig uheldig Praksis. Det skaber efter min Mening alt andet end det, den højtærede Minister en Gang har sagt, han vilde tilstræbe at give, en virkelig ærlig Finanslov.

Hvad nu disse 10 Mill. Kr. angaar, saa kan den højtærede Minister altsaa nu ikke nære nogen som helst Tvivl om, at det Lovforslag, som er forelagt desangaaende, ikke

vil blive vedtaget, og saa maa Udgiftsbesparelsen ogsaa stryges paa Finansloven. Dette betyder ingenlunde, at vi fra vor Side ikke er villige til at gaa ind i en alvorlig Forhandling om en Nyordning af Militærvæsenet, saaledes at der kan opnaas væsentlige Besparelser. Vi erkender, at Forholdene, ogsaa Prisforholdene, har forandret sig saa stærkt, at en væsentlig Nedsættelse kan ske dér, uden at man derfor ødelægger vort Forsvar. Men den højtærede Minister maa være klar paa, at paa den Maade, han har foreslaaet det, gaar det ikke. En fuldstændig Lemlæstelse af den bestaaende Militærordning gaar vi ikke med til, hvorimod vi, som det ogsaa blev sagt i Gaar af Venstres Ordfører i Landstinget, er villige til at forhandle om en Nyordning, der giver væsentlige Udgiftsnedsættelser.

Uheldigt finder jeg det ogsaa, at den højtærede Minister har foruddiskonteret de 3,6 Mill. Kr. paa Tjenestemandenes Reguleringstillæg. Den højtærede Minister vilde maaske heller ikke have gjort det, hvis Finanslovforslaget var blevet udarbejdet under de nuværende Forhold. Det maa i hvert Fald siges, at om end der er Mulighed for, at disse 3,6 Mill. Kr. vil blive reddet, er der sandelig ogsaa Mulighed for det modsatte gennem de Prisbevægelser, som muligt vil ske i Tiden indtil Januar. Men det er en Foruddiskontering af en Besparelse, der er afhængig af Forhold, som den højtærede Finansminister ikke raader over, og som han derfor ikke skulde have flettet ind i sit Finanslovforslag.

Det smukke Tal 36 Millioner naas jo bl. a. ved de ca. 4 Mill. Kr., som fremkommer ved den — hvad skal jeg kalde det — bogholderimæssige Rentenedsættelse, den højtærede Finansminister har gjort gældende for de Kapitaler, der er bragt i Institutioner under de forskellige Ministerier. Dette, at man nedsatte Renten rent bogholderimæssigt fra 5 til 4½ pCt., giver en Besparelse paa Udgiftssiden af 4 Mill. Kr. Nu ved jeg vel, at det slet ikke paa virker det finansielle Resultat af Driftsregnskabet, disse 4 Mill. Kr. kommer selvfølgelig igen som Indtægt paa § 3, men jeg gør opmærksom paa det, fordi det alligevel bidrager til at skrue dette Tal op og give et noget mere straalende Indtryk, end Virkeligheden berettiger til.

Endelig skal jeg fremhæve, at en Del af de 36 Millioner er opnaaet dels ved reelt Bortfald af Bevillinger, dels ved Bortfald her paa Finansloven af Bevillinger, hvis Størrelse ikke i Øjeblikket kan forudses. Dér skal jeg f. Eks. nævne Forholdet med